

nu og da¹. Det er ikke min Sag at paavise saadanne Uoverensstemmelser i det enkelte. Jeg har kun villet antyde den Mulighed, at de i Kjærbøllings Bog anførte fænologiske Data ikke er selvstændig gjorte Iagttagelser, da saa mange andre Angivelser om vore Fugles Levevis har vist sig at være skrevne ud efter en anden Forfatter.

MINDRE MEDDELELSER.

SJÆLDNE GÆSTER. Der er til Redaktionen sendt Meddelelse om Forekomsten af forskellige sjældne Fuglearter. Greve P. Ahlefeld-Lauervig-Bille, Skovsbo pr. Ullerslev, meddeler saaledes i Brev af 3 Februar 1908, at han til sin Samling har erhvervet en Thorshane (*Phalaropus fulicarius*), yngre Fugl i Vinterdragt, skudt paa Odensefjord i November 1906, samt at en i September 1894 skudt Rødhalsed Gaas (*Anser ruficollis*) ogsaa befinder sig i hans Samling.

Oberstløjtnant Kalkau, Fredericia, beretter følgende i Brev af 1 Februar 1908: »Rødfodfalk (*Falco vespertinus*) meget gammel, smukt udfarvet Han blev skudt 15. Maj 1907 ved Stenstrup pr. Svendborg, Turteldue (*Turtur auritus*) ligeledes særdeles smukt Eksemplar blev skudt 13 Juli 1907 paa Refsnæs. Begge findes i min Samling og vil formodentlig havne hos Museet, naar jeg har set mig møet paa dem.

Her er færre Overvintreere end ellers, men daglig fisker 2 Isfugle (*Alcedo ispida*) i Erritsø Moses Grøfter, der har rindende Vand.

11 November 1907 blev der ved Trelde skudt en Albino (fuldstændig) af Vindroslen (*Turdus iliacus*). Den findes udstoppet hos Konservator Windeballe her i Byen.»

Fra Klasselotterikollektør Warming, Kolding, er kommet Meddelelse om en Triel (*Oediconemus crepitans*), skudt de første Dage af December 1907 ved Kolding.

EN MÆRKET SNEPPE. En spansk Jæger har meddelt mig, at der i Andalusien er fundet en »pitorra (*becasse*)«, som var dræbt ved at flyve mod en Telegraftraad. Den omkomne Fugl bar om den ene Fod en ringbøjet Plade, 34 mm lang og

¹ Det kommer derfor heller ikke i Betragtning, hvor meget og hvor lidt der er gaaet over fra 1. til 2. Udgave, da man dog til eventuelle Sammenligninger af den nævnte Art naturligst vil gaa til den ældste Udgave.

5 mm bred, med Mærket RP E 3594 samt et Aarstal. Hvis nogen af D. O. F.s Medlemmer kan give Oplysning om, hvem der har udsendt denne Ringsneppe, bedes vedkommende Herre eller Dame være saa venlig at henvende sig til undertegnede, der da skal have den Fornøjelse at sætte Afsenderen i Forbindelse med Spanieren.

H. CHR. C. MORTENSEN, VIBORG, DANMARK.

SORT RØDSTJERT (*Ruticilla titys*). Et lille Bidrag — desværre i negativ Retning — kan jeg give angaaende Sort Rødstjerts Udbredelse. I de sidste 8—9 Aar har den ikke ynglet i Koldinghus' Ruiner, hvor jeg før har fundet Reden. Senere ynglede den aarligt ved Kolding Havn og spredtes til forskellige Dele af Byen; et Aar boede her vist 5—6 Par eller flere. Det Træskur paa Havnepladsen, under hvis Tag den plejede at yngle, blev nedrevet for 3 Aar siden, og den har derefter forladt Haven og vistnok tillige de andre Steder, hvor den havde holdt til, saaledes at jeg i 1906 kun saa den en enkelt Gang og i 1907 slet ikke.

Kolding, 31 Marts 1908.

A. HAGERUP.

Da den sorte Rødstjert har faaet sin Historie (se en Artikel i Tidsskriftets forrige Hæfte S. 104 af V. Weibüll) kunde efterfølgende lille Notits maaske have nogen Interesse, da den er bygget paa en Meddelelse, som synes at være bleven upaaagtet eller at være gaaet i Glemme. I det af Chr. L. Brehm udgivne Tidsskrift »Ornis«, der udkom fra 1824—27, findes der en Afhandling: »Ornithologische Beiträge von F. Boie«, i hvilken der efter Meddelelse om, at denne Fugl var skudt nogle faa Gange ved Stockholm og Upsala, tilføjes: »Auch mitten in Copenhagen ist dieser Sänger auf den Ruinen der Marmorkirche gesehen worden« (Hft. 3, 1827. S. 59).

O. G. PETERSEN.

HÆRFUGL PAA AMAGER. Da jeg en Dag gik en Tur ad Krudttaarnsvejen og langs med Christianshavns ydre Voldgrav op til Amagerbrogade, saa jeg i Græsset mellem Graven og Kløvermarksvejen, nærmest mod Sundet, i en Afstand af ca. 50 Skridt en Hærfugl (*Upupa epops*).

Som den Amatør, jeg er i ornithologisk Henseende, ønskede jeg ikke at stole alene paa min egen Iagttagelse, men skyndte mig til Sporvogn og hentede min Ven og Læremester, Læge Th.

N. Krabbe, som fulgte med mig til Stedet, hvor jeg en Time tidligere havde set Fuglen. Vi havde den Glæde, at Hærfuglen stadig gik og nippede i Græsset. Den lod sig i Kikkert betragte længe; vi saa den saavel med sammenslaet som med udslaet Top, ligesom vi ogsaa saa den to Gange paa Vingerne; desværre lod den ikke sin Stemme høre, medens vi iagttog den.

Da vi begge ere af den Anskuelse, at det er forkasteligt ikke at kunne se en sjælden Fugl uden straks at skulle skyde den, naar ikke ganske særlige Omstændigheder tale derfor, gjorde vi intetsomhelst Forsøg i den Retning; forhaabentlig slipper Fuglen levende fra sit Besøg paa Amager.

Amagerbrogade, 26 April 1908.

JOH. SPÄTH.

SJÆLDEN TRÆKFUGL (*Motacilla flava borealis*, Sundev.).

Den 15 Maj saa jeg en Flok af den gule Vipstjerts nordiske Race, *borealis*, paa en Mark i Nærheden af Nøddebo ved Esrom Sø. Vi vare nogle Stykker i Følge og havde lige forladt Nøddebo Kro for at gaa videre mod Esrom; et Stykke Nord for Kroen stod jeg et Øjeblik stille ved Vejkanten for i Kikkerten at betragte en Gulspruv, der sad paa Telefontraaden, og hørte da fra en Pløjemark den gule Vipstjerts velbekendte Stemme. Jeg rettede Kikkerten mod Fuglen og ser til min Overraskelse, at dens Hoved er meget mørkt, Øredækfjerene sorte, og den har ingen Øjestríbe! Ved at gaa ud paa Marken opdagede vi nu efterhaanden en hel Flok af disse nydelige Fugle, som sad i Plovfurerne. Det var Graavejr og truede med Regn, koldt, og blæsende temmelig stærkt fra Sydøst; da Marken var højtliggende, og Vinden stod lige ind fra Esrom Sø, opholdt Vipstjerterne sig helst nede i de dybe Furer og vilde nødig flyve op. Vi kunde gaa dem temmelig nær — paa 10—12 Skridt — og kunde saaledes ganske tydelig se alle Enkeltheder paa Dyrene; nogle vare paafaldende mørke paa hele Hovedet, hos andre vare væsentlig Øredækfjerene sorte; enkelte havde lysere graa Hoveder, og da de tillige vare blegere gule paa Undersiden, formoder jeg, at det har været Hunner; de stærkt farvede (Hanner) vare langt i Overtal.

Da Fuglene stadig trippede rundt mellem Plovfurerne, var det ikke muligt med Sikkerhed at tælle dem, men jeg er vis paa at være paa den rette Side, naar jeg anslaa Flokken til ca. 20 Stk.

Det er underligt, at denne Race saa sjældent er bleven bemærket her i Landet; den yngler jo almindeligt paa den skan-

dinaviske Halvø, og man skulde da tro, at den hvert Aar maatte være at se her paa Gennemrejse. Maaske er Sagen den, at den paa Grund af sin Lighed med den typiske Race, let undgaar Opmærksomheden.

I zool. Museum findes en Han fra Fredericiaegnen, og afdøde O. Winge skal have iagttaget den nogle Gange.

Den nævnes i Collins Supplementer til Kjærbøllings »Skandinaviens Fugle« som skudt 14 Maj 1865 ved Randsfjord i Fredericiaegnen; 20 Maj 1884 og 8 Maj 1885 er den skudt af Købmand N. Larsen i Ejstrup; overhovedet skal den ikke være sjælden der paa Egnen om Foraaret; 18 Maj 1889 bleve 3 Hanner og 1 Hun skudte ud af en Flok paa 12—14 Stk. Ved Viborg er den ogsaa skudt nogle Gange.

Efter ovenstaaende Data at dømme synes dens Træk at falde lidt senere end den typiske Races. E. LEHN SCHIØLER.

FRA FREMMEDE TIDSSKRIFTER.

TRANENS (GRUS CINEREA) YNGLESTEDER I TYSKLAND.

Die Brutplätze des Kranichs in Deutschland. Teilweise nach den von dem Geh. Hofrat Dr. H. Nitsche nachgelassenen Papieren. Von W. Baer in Tharandt. (Ornithol. Monatsschr. 1907—08).

Den ret omfangsrige Afhandling bestaar for den største Del af en tabellarisk Oversigt over de Steder, hvor Tranen ruger (eller har ruget) i Tyskland, ordnet efter Landsdele. Ved hvert enkelt Sted gives nøjagtig Oplysning om Beliggenheden, Tallet af ynglende Par og Kilden til Meddelelsen. Fra Sønderjylland opgives 3 Steder, hvor Tranen tidligere skal have ynglet, dog ikke senere end Midten af det 19de Aarhundrede; ej heller fra Holsten haves der Meddelelse om endnu beboede Ynglepladser; derimod behøver man kun at rejse til Warnemünde for at træffe adskillige Rugepladser, endda ofte beboede af ret talrige Par.

De fleste Steder yngler kun et enkelt eller faa Par, men der findes større »Kolonier« hist og her, saaledes en paa ca. 50 Par tæt ved Stettin. Ialt opføres 411 Ynglepladser, (hvoraf de 75—80 ikke mere ere beboede) og heraf falde de 398 paa Prøjsen og de to Hertugdømmer Mecklenburg. Ialt kan vel regnes med ca. 900 Par paa de anførte Pladser, men Forf. er paa det Rene med, at han langtfra har faaet alle Ynglepladser med, antagelig dog mellem Halvdelen og to Trediedele. Afhandlingen slutter med en Beskrivelse af de Egne, hvor Tranen yngler, en historisk Oversigt over Tranens Forekomst i forskellige Lande og en Omtale af de Egne udenfor Tyskland, hvor den endnu yngler. O. H.